

तदेवमसंभावनाविपरीतभावनाभ्यामुपदिष्टं तत्त्वमनवगाहमानं प्रति तन्निवृत्तये गुरूपदेशं विनाऽपि स्थान्वयव्यतिरेकाभ्यामेव तत्त्वप्रतिपत्तिर्भवतीति दर्शयितुमाह प्रायेणेति लोकतत्त्वस्य विचक्षणाः परीक्षकाः अशुभाशयात् विषयवासनातः ॥ १९ ॥ तदुपपादयति आत्मनः पश्वादिशरीरेऽप्यात्मैव हिताहितज्ञाने गुरुः ॥ २० ॥ तत्र प्रत्यक्षं दर्शयति पुरुषत्वे चेति तथा च श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरामात्मा सहिप्रज्ञानेन संपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेदलोकालोकौ मर्त्येनामृतमीप्सत्येवं संपन्नोऽथे तरेषां पशूनामशनापिपासे एवाभिविज्ञानमिति ॥ २१ ॥ अतः पुरुषं स्तौति एक इति ॥ २२ ॥ अनुमानमाह अत्र पौरुष्यां पुरि युक्ताः अप्रमत्ताः अग्राह्यां ग्राह्येभ्योऽहंकारादिभ्यो व्यतिरिक्तं मामद्धासाक्षान्मृगयन्ति मार्गणे

श्रीभगवानुवाच प्रायेण मनुजालोके लोकतत्त्वविचक्षणाः ॥ समुद्धरन्ति त्यात्मानमात्मनैवाशुभाशयात् ॥ १९ ॥ आत्मनो गुरुरात्मैव पुरुषस्य विशेषतः ॥ यत्प्रत्यक्षानुमानाभ्यां श्रेयोऽसावनुविंदते ॥ २० ॥ पुरुषत्वे च मांधीराः सांख्ययोगविशारदाः ॥ आविस्तरां प्रपश्यन्ति सर्वशक्त्युपबृंहितम् ॥ २१ ॥ एकद्वित्रिचतुष्पादो बहुपादस्तथाऽपदः ॥ बद्धयः संति पुरः सृष्टास्तासां मे पौरुषी प्रिया ॥ २२ ॥ अत्र मां मार्गयन्त्यद्धा युक्ता हेतुभिरीश्वरम् ॥ गृह्यमाणैर्गुणैर्लिङ्गैर्ग्राह्यमनुमानतः ॥ २३ ॥ अत्राप्युदाहरन्तीममिति हासं पुरातनम् ॥ अवधूतस्य संवादं यदोरमित तेजसः ॥ २४ ॥ अवधूतं द्विजं कंचिच्चरन्तमकुतोभयम् ॥ कविं निरीक्ष्य तरुणं यदुःप्रच्छधर्मवित् ॥ २५ ॥ यदुरुवाच कुतो बुद्धिरियं ब्रह्मन् कर्तुः सुविशारदा ॥ यामासाद्य भवो ह्यो कंविद्वांश्चरति बालवत् ॥ २६ ॥

प्रकारद्वयमाह गृह्यमाणैर्बुद्ध्यादिभिर्गुणैर्हेतुभिः जडानां प्रकाशः स्वप्रकाशमेकं विनानघटत इति अनुपपत्तिमुखेन लक्षकैः तथा तैरेव लिङ्गैर्व्याप्तिमुखेन अनुमानतः ईश्वरं प्रवर्तकं मृगयन्ते बुद्ध्यादिकरणानि कर्तृप्रयोज्यानि करणत्वाद्वा स्यादिवदिति तदुक्तम् भगवान्सर्वभूतेषु लक्षितः स्वात्मना हरिः दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणैरनुमापकैरिति न चैतावता अनुमानिक्रमात्मा इति मंतव्यम् देहादिव्यतिरिक्तत्वं पदार्थशुद्धिमात्रस्यैवानुमानेन विवक्षितत्वात् ॥ २३ ॥ भूयोऽन्वयव्यतिरेकाभ्यां असंभावनादिनिवृत्ताविति हासमाह अत्रापीति ॥ २४ ॥ २५ ॥ सुविशारदा अतिनिपुणा सर्वलोकविलक्षणा ॥ २६ ॥